

S měsíčním zpožděním se rozeběhl [19. ročník Notování](#) 1. základním kolem (pokud tedy vezmeme v úvahu, že z roku školního se přešaltoval na rok kalendářní). Tradiční místo (Music City), tradiční čas, (první čtvrtek v měsíci, tedy

2. února

, od půl osmé), tradiční podoba soutěže.

Jako první z šesti soutěžících vystoupila se čtyřmi písničkami

Karolína Čemusová

. Má před maturitou, jak na sebe prozradila, a tak neudiví mírně popisné či trochu naivní texty a maličká manýra ve zpěvu. Tipuji, že tak v 25.ročníku Notování to bude na postup.

Další soutěžící,

Ježíšek

, na sebe prozradil, že je inspirován Vladimírem Mertou. No, kdybych měl být stručný a neurazit, řeknu: Esence deprese v hudbě i v textech (postup rozhodnutím Rady ovšem není vyloučen:-)).

Trochu se rozjasnilo jen v písni

Nad Vltavou

, ta byla pěkná.

Alishi (Alena Střelečková) má už za sebou nějakou praxi, ale od první soutěžící ji odlišoval jen věk – zůstala také popisná, byť technicky bez podstatných chyb, zbytečně moc hovořila.

Duo

Martin Čepelík a Andrea Mineva

mělo pak poměrně snadnou úlohu zaujmout publikum. Trošku mi to přišlo jako zbytečné duo, spíš aby bylo se na co dívat, nejen poslouchat. Martin měl projev možná až příliš dramatický a deklamatorní, chtělo by to mírně zcivilnit, místy působil křečovitě. Ale

Biomatky

a

Dobrou noc

jsou naprosté bomby, málem jsem spadl ze židle a musím je mít. Jakkoliv jsou ze života a měly by tendenci být taky popisné, jsou vtipně a bez servítků zpracované.

Biomatky

se směle postaví vedle

Klimakterické

od Jany Rychterové. Nejen díky těmto písním se tak duo mohlo těšit z vítězství.

Dalším soutěžícím byla **Erdela**. Technicky – zpěv i kytara – velmi v pořádku, texty byly na opačném konci toho, co jsem tu zatím nejčastěji vytýkal – popisnost. Erdela naopak mnohdy zbytečně filosofovala (*Vlk*), občas byla i nadměrně repetitivní, písnička *Sudety* byla možná zbytečně patetická, Petr Linhart je v tomto důvěryhodnější. Nejlepší byl ovšem *Krutopřísný šanson*.

Posledním soutěžícím byl
Inženýr Vladimír a kapela

. Zahrál pro něj typické písně, kapela mi taky přišla trochu zbytečná, ale zněla dobře, příjemné klávesy i klavír, ale síla Inženýra Vladimíra je v textech a tam neklamal.

Písnička o lásce

byla jednoznačně nejlepší.

Nu, a hostem večera byl **Honza Donald Jícha** a naprosto zazářil. Nezapomněl na *Hryhorije*, překvapil úpravami trampských písní (

Rosa na kolejích

francouzsky, nebo variace na

Stánky

). Byl přirozeně vtipný a bylo patrné, že i několikapísničkové vystoupení vystavěl i dramaturgicky. I některé jeho úpravy trampských písní bych chtěl mít. Večer se dlouho rozjížděl, ale naprosto skvěle gradoval. Výsledky najdete na jiném místě Folktime nebo na stránkách

[Notování](#)